

lidt over 14 Millioner, hvilket er Parikursen for de 3,8 Millioner Dollars, som Renten andrager. Imidlertid har det kostet mere end Parikurs at betale Renten, og Ministeren søger nu yderligere 4 Mill. Kr. til Forrentning, saaledes at den i alt kommer op paa $18\frac{1}{4}$ Million. Der staar her i Forslaget: „Da Renten imidlertid er ført til Udgift efter Kursen paa Forfaldsdagen“ — det er den 15. April, 1. Juli, 15. November og 5. Januar — „fremkommer den nævnte Merudgift paa 4 Millioner.“ Den Kurs, som den højtærede Minister nu regner med, er altsaa Kursen paa Forfaldsdagen. Men det siger endnu ikke noget om, hvilken Rente der virkelig er blevet betalt. Renten kan have været mere, hvis Dollaren er købt forinden Forfaldsdagen til en højere Kurs, og den kan være mindre, hvis den er købt til en lavere Kurs i Tiden inden Forfaldsdagen. Derfor har jeg spurgt Ministeren i Udvalget, om det ikke var rigtig at opføre Beløbet til den Kurs, som der faktisk var betalt. Ministeren har lovet at se paa Tingene og sige sin Mening. Hvis man stadig af en eller anden Grund, som jeg ikke kender, maatte mene, at det er praktisk at opføre Beløbet til Kursen paa Forfaldsdagen, vil jeg gerne spørge, hvorledes det senere bliver reguleret, om det reguleres ved, at det faktisk udbetalte Beløb opføres paa Statsregnskabet med en Bemærkning om, hvorledes det er fremkommet, eller om et Kurstab eller en Kursgevinst for denne Rente opføres et andet Sted, maaske paa Renteparagraffen 3. Det vil jeg gerne bede oplyst. Det vil jo vise sig, at Valget af selve den Dag, hvor Renten forfalder, kan være yderst tilfældigt. Vi nærmer os nu stærkt Forfaldsdagen for den første Million, der skal udbetales den 15. April. Det er jo i Aar en Søndag, og Renten maa altsaa betales Dagen før, i Morgen. I Gaar var Kursen 530, hvad den bliver i Morgen, ved man ikke, maaske bliver den 528, men det ved ingen. Hvis Ministeren altsaa til næste Aar skal opføre paa samme Maade Renten til Forfaldsdagens Kurs, maa han for denne første Termin opføre 5 300 000 Kr., altsaa $\frac{1}{2}$ Million mere, end der er opført i Aar. Og dog kan det være, at Ministeren har købt disse Dollars til en billigere Kurs. Kursen er steget uafbrudt i den sidste Tid, men tidligere holdt den sig konstant ved 520 eller noget derover. Men nyttigere vilde det være at faa opført, hvad Renten faktisk har andraget, fremfor det Tal, som er knyttet til den enkelte Dag. I alt Fald maa det være ønskeligt at faa Klarhed over, hvorledes Fremgangsmaaden endelig er, saaledes at man altid kan vide

nøjagtigt, hvad Forrentningen af disse store Laan har kostet.

Maa jeg benytte Lejligheden til at minde Ministeren om, at han ved en tidligere Lejlighed udtalte, at forskellige Ting, som blev drøftet mellem os ved Statslaansdebatten, skulde give Anledning til en Meddelelse til Finansudvalget om dette Forhold, og bede ham om, at disse Oplysninger maa komme til Finansudvalget.

Friis-Skotte: Finansudvalget har, som omtalt i Betænkningen, haft et Samraad med den højtærede Minister for offentlige Arbejder angaaende ændrede Former for Driften af vore Statsvirksomheder. Forinden dette Samraad fandt Sted, har jeg for nogen Tid siden haft Lejlighed til gennem et Interview i „Social-Demokraten“ personlig at fremsætte mine Tanker om, hvad der i saa Henseende burde ske, nemlig at man burde give vore Statsvirksomheder, specielt de 3 Trafikvirksomheder, Statsbanerne, Postvæsenet og Telegrafvæsenet, en noget mere fri og selvstændig Ledelse, lade dem drive nærmest, saaledes som jeg udtrykte mig, under Aktieselskabsform med Staten som eneste Aktieejer, altsaa lade dem nyde godt af den private Drifts Fordele i visse Retninger, i Retning af Dispositionsfrihed og en let og smidig Administration, samtidig med at man ikke behæftede dem med nogen af den private Drifts uheldige og ofte ulykkebringende Mangler, nemlig de private Aktionærs Udbyttetørst og den deraf følgende hensynsløse Udnyttelse af Konjunkturerne til Skade for Befolkningen og Virksomhederne, saaledes som Tiden under og efter Krigen har baaret talrige Vidnesbyrd om.

Ved at se, hvorledes disse Tanker blev modtaget af den borgerlige Presse, med Fremhævelse af, at der herved var sket et Brud med Socialdemokratiets hidtidige Opfattelse af Statsdrift, og at den Mand, der fremkom med disse Tanker, følgelig maatte være en af de faa indenfor Socialdemokratiet, hvis sunde Sans ikke var helt forflygtiget af de socialdemokratiske Læresætninger, blev jeg klar over, at det vistnok var paa høje Tid, at Socialdemokratiet blev frigjort for at have den Doktrin hæftet paa sig, at det tunge og stive, antikverede og uøkonomiske System, hvorunder Statsvirksomhederne nu drives, og som igen har medført Dogmet om, at al Statsdrift er dyr, skulde være netop Socialdemokratiets Opfindelse eller netop vort Ideal af Statsdrift. Jeg skylder at indrømme et borgerligt Blad, „Berlingske Tidende“, at det, efter at